

2. Artikel 2.1 b i förordning nr 2580/2001 ska tolkas så, att den avser överföring — till en juridisk person, grupp eller enhet som finns upptagen i den förteckning som avses i artikel 2.3 i förordningen — av penningmedel, finansiella tillgångar eller ekonomiska resurser som har insamlats eller erhållits från utomstående personer, när överföringen görs av en medlem i den juridiska personen, gruppen eller enheten.

(¹) EUT C 148, 5.6.2010

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 1 juli 2010 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof (Österrike)) — Doris Povse mot Mauro Alpago

(Mål C-211/10 PPU) (¹)

(Civilrättsligt samarbete — Äktenskapsmål och mål om föräldraansvar — Förordning (EG) nr 2201/2003 — Olovligt bortförande av ett barn — Interimistiska åtgärder avseende ”föräldrars bestämmanderätt” — Vårdnad — Dom enligt vilken barnet ska återlämnas — Verkställighet — Behörighet — Förfarande för brådska mål om förhandsavgörande)

(2010/C 234/23)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Doris Povse

Motpart: Mauro Alpago

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Oberster Gerichtshof — Tolkningen av artiklarna 10 b iv, 11.8, 42.2 och 47.2 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om

upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 (EUT L 338, s. 1) — Bortförande av barn — Behörighet för domstolarna i en medlemsstat att meddela en dom enligt vilken barnet ska återlämnas till den medlemsstaten i det fall att barnet har bott mer än ett år i en annan medlemsstat och domstolarna i den sistnämnda staten interimistiskt har gett den förälder som har fört bort barnet vårdnaden — Möjligheten att, med hänvisning till barnets bästa, vägra verkställighet av en dom enligt vilken barnet ska återlämnas till den förstnämnda medlemsstaten

Domslut

1. Artikel 10 b iv i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 ska tolkas så, att en interimistisk åtgärd inte utgör en ”dom i vårdnadsfrågan som inte medför att barnet skall återlämnas” i den mening som avses i bestämmelsen, och den kan därmed inte ligga till grund för en överföring av behörigheten till domstolarna i den medlemsstat dit barnet olovligt har bortförts.
2. Artikel 11.8 i förordning nr 2201/2003 ska tolkas så, att en behörig domstols beslut om att barnet ska återlämnas omfattas av denna bestämmelses tillämpningsområde även om detta beslut inte har föregåtts av ett slutligt avgörande av frågan om barnets vårdnad från samma domstol.
3. Artikel 47.2 andra stycket i förordning nr 2201/2003 ska tolkas så, att ett senare beslut från en domstol i den verkställande medlemsstaten, enligt vilket interimistisk vårdnad tillerkänns och vilket anses verkställbart enligt denna stats lagstiftning, inte utgör hinder för verkställigheten av en dom försedd med intyg som meddelats tidigare av den behöriga domstolen i ursprungsmedlemsstaten och som innebär att barnet ska återlämnas.
4. Verkställigheten av en dom försedd med intyg kan inte vägras i den verkställande medlemsstaten med anledning av att verkställighet, på grund av omständigheter som inträffat sedan domen meddelades, skulle innebära att barnets bästa allvarligt äventyrades. Sådana ändrade omständigheter måste åberopas inför den behöriga domstolen i ursprungsmedlemsstaten, och det är även vid denna domstol som en eventuell ansökan om uppskov med verkställigheten av domen ska göras.

(¹) EUT C 179, 3.7.2010.